

Sygn. akt IV U 101/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 r. w O.

sprawy Z. G.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania Z. G.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 15 grudnia 2015 r., nr (...)(...)

I zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że orzeka, iż okres trwania niepełnosprawności odwołującego Z. G. określa do 30.04.2017r., a przyczyną niepełnosprawności w stopniu lekkim są schorzenia o symbolach 11-I, 07-S i 05-R,

II w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 101/16

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2015r. nr (...) (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. z dnia 29 października 2015 r. nr(...). (...) (...)o zaliczeniu odwołującego Z. G. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, od 29.09.2015r. do 31.10.2016r. ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 07-S, 11-I.

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożył Z. G. wskazując, że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem. Odwołujący podniósł, że schorzenia, na które cierpi wskazują, że powinien on mieć przyznany umiarkowany stopień niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że stan zdrowia odwołującego nie kwalifikuje się do zmiany orzeczenia na wyższy stopień niepełnosprawności.

W ocenie organu, skarżący jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, powodując w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, dające kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne, co zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – kwalifikuje do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Nadto podał, że organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328).

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez wnioskodawcę i organ orzekający o stopniu niepełnosprawności, należało odwołać się do wiadomości specjalnych.

Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłego lekarza neurologa i internisty - na okoliczność, czy odwołujący kwalifikuje się do stopnia niepełnosprawności, zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r., zaś w przypadku odpowiedzi pozytywnej, Sąd zobowiązał biegłego do wskazania stopnia niepełnosprawności odwołującego, przyczyny tej niepełnosprawności, a nadto jaki jest przewidywany okres występowania niepełnosprawności, od kiedy taki stan występuje oraz jakie, w związku z tym są wymagania dla odwołującego (k: 25-25v).

Biegły neurolog - po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, dotyczącą odwołującego oraz po przeprowadzonym jego badaniu – w wydanej w opinii – rozpoznał u badanego zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa z objawową rwą kulszową lewostronną.

Uznał wymienionego za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim symbol 05-R.

W uzasadnieniu biegły stwierdził, że z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa L-S odwołujący leczony jest ambulatoryjnie w POZ. Obecnie w badaniu stwierdza się niewielkie ograniczenia ruchomości kręgosłupa L-S oraz objawy rwy kulszowej lewostronnej, a schorzenie to powoduje naruszenie sprawności organizmu i obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Badany nie jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej lub zdolny do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, nie wymaga też czasowej ani częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Nie spełnia też przesłanek, określonych w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o Ruchu Drogowym.

(dowód: opinia biegłego k. 32-34, dokumentacja medyczna k. 9-23v)

Biegły internista w opinii z dnia 06.09.2016r. również uznał badanego za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim, rozpoznając u niej otyłość olbrzymią, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu 2, zaburzenia gospodarki lipidowej i rozpoczynający się obustronnie przykurcz Duputereana.

W ocenie biegłego ustalony stopień niepełnosprawności istnieje od 29.09.2015r., a przewidywany czas jej trwania to 30.04.2017r. Biegły wskazał, że badany wymaga odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego możliwości psychofizyczne, konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie oraz konieczności korzystania z systemu wsparcia środowiskowego samodzielnej egzystencji. Rozpoznane u badanego schorzenia powodują obniżenie w sposób istotny zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną.

(dowód: opinia biegłego k: 55-55v, dokumentacja medyczna k. 9-23v)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie skarżącego jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że wszystkie przesłanki, określone w § 3 ust.2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. nr 139, poz.1328), które należy uwzględniać przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby powyżej 16 roku życia, związane są z jej stanem zdrowia i z możliwościami w zakresie samodzielnego egzystowania. Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 3 ust 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. (Dz. U. z dn. 1.03.2002 r.).

Naruszenie sprawności organizmu u osoby zdolnej do wykonywania zatrudnienia i nie wymagającej pomocy innych osób pozwala na zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną.

W ocenie Sądu - wbrew twierdzeniom odwołującego - stan jego zdrowia nie daje podstawy do zakwalifikowania wymienionego do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Sporządzone w niniejszej sprawie przez biegłego lekarza neurologa i internistę - opinie potwierdziły ustalenia, zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, ustalając że odwołujący jest osobą o lekkim stopniu niepełnosprawności.

W ocenie Sądu, w/w opinie w pełni odpowiadają na pytanie o stopień niepełnosprawności odwołującego i związane z nim wymagania w zakresie korzystania ze środowiskowego systemu wsparcia. Biegli w sposób kompleksowy i szczegółowy, ustosunkowali się do zagadnień, wskazanych w postanowieniu Sądu, czyniąc ustalenia na podstawie analizy całej dokumentacji lekarskiej, zawartej w aktach sprawy, jak również po przeprowadzeniu wywiadu i fachowego badania osoby odwołującej.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania opinii, sporządzonej przez biegłego neurologa i internistę oraz wniosków w nich zawartych. Należy ponadto zauważyć, iż dowód w postaci pisemnej opinii biegłego sądowego, w pełni koresponduje z ustaleniami poczynionymi przez Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności.

Przedmiotowe opinie są fachowe, spójne, a sposób motywowania argumentów, przedstawionych w opinii i stanowczość skonkretyzowanych w nich wniosków, skłaniają do stwierdzenia, że mają one charakter w pełni wiarygodny i stanowią podstawę do czynienia ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności wobec ustalenia przez biegłego neurologa – symbolu niepełnosprawności 05-R, zaś przez biegłego internistę, że przewidywany czas trwania ustalonego lekkiego stopnia niepełnosprawności wynosi do 30.04.2017r. - w tym zakresie Sąd zmienił decyzję organu rentowego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie, Sąd, w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k. p. c., oddalił odwołanie, uznając, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa (pkt II wyroku).

SSR G. R.